

[Indenrigsministeren]

man bør bevare muligheden for at vælge mellem domstolsbehandling og administrativ behandling i den slags sager. En behandling ved byretterne kan frygtes at blive tungere og mere langvarig end statsamternes administrative sagsbehandling.

Hvad tilsynet med kommunerne angår, vil en overførsel til Indenrigsministeriet betyde dels en centralisering, dels en svækkelse af det folkevalgte element. Efter min opfattelse kan det lokale kendskab være af værdi ved tilsynsmyndighedens afgørelse. Desuden er det lettere for en amtslig myndighed at følge afgørelser og hændelser inden for det lokale område.

Jeg kan ikke med de erfaringer, vi i dag har med et decentralt kommunalt tilsyn, se en tilstrækkelig begrundelse for at overføre tilsynet til Indenrigsministeriet, men det er et område, vi i regeringen er opmærksom på, og som led i frikommuneforsøgene er der også forsøg på dette område. Esbjerg Kommune har således siden den 1. januar 1986 været under Indenrigsministeriets tilsyn. Erfaringerne fra dette forsøg giver dog endnu ikke tilstrækkeligt grundlag for at vurdere den mest hensigtsmæssige placering af tilsynet. Regeringen kan derfor ikke gå ind for lovforslaget.

Henning Rasmussen (S):

Hovedstadsområdet har en række specielle problemer. Et af dem er, at der er en række opgaver, der bør løses på tværs af amtsgrænserne, og det gælder især overordnede planlægningsopgaver og ansvaret for den kollektive trafik. Det var derfor, man etablerede Hovedstadsrådet i sin tid, fordi man gerne ville have de opgaver løst på en hensigtsmæssig og rigtig måde, og man valgte den struktur at lade de lokale råd vælge medlemmerne af Hovedstadsrådet efter ganske bestemte regler, sådan at det på én gang var et overordnet hensyn, der skulle varetages, og samtidig byggede man på det kendskab, som de lokale folk havde til de lokale problemer.

Det har efter vores overbevisning vist sig at være en hensigtsmæssig og fornuftig struktur, som vi ikke ser nogen grund til at ændre. Det, der er det interessante i dag, er derfor, at den regering, som i 1984 gjorde Hovedstadsrådet til en fast institution med sit forslag om at ophæve revisionsparagraffen i loven om Hovedstadsrådet og begrundede det med, at det ville være rigtigt at bevare Hovedstadsrådet, nu – vel ikke

med den indenrigsminister, vi har i dag, helt uventet, men i modsætning til en af hans nærmeste forgængere – siger, at vi nu kan afskaffe Hovedstadsrådet, og den væsentligste begrundelse er den, at nogle praktiske miljøopgaver i en forsøgsperiode er flyttet over til de amtskommuner og kommuner, der hører under Hovedstadsrådet. Det finder vi ikke er tilstrækkelig begrundelse for at indlede et arbejde for at få afviklet Hovedstadsrådet.

Det er nye toner, og ministeren skal have lov til at omsætte dem i praktiske forslag, accepteret af den samlede regering, før vi vil tage stilling til dem, bortset fra at jeg gerne vil gøre den bemærkning, at vi ser ikke nogen mulighed for, at ministeren kan komme med et forslag om en anden løsning på de overordnede problemer i hovedstadsområdet, som vi vil kunne acceptere. Så vil jeg gerne sige om de andre forslag, at amtskommunerne i dag løser efter vores opfattelse en lang række vigtige opgaver, som var for store til at blive løst af de enkelte kommuner, der ligger i amtskommunens område. Amtskommunerne gør det godt, selv om de økonomiske rammer giver dem store problemer for tiden. Vi synes også, at den struktur, man har, er rigtig, at det er rigtigt, at vi har et amtsråd, der er direkte valgt, og som har det politiske ansvar for opgavernes løsning.

Strukturen blev fastlagt i forbindelse med kommunalreformen i 1970. Det var ikke tilfældigt. Det var et meget grundigt arbejde, der blev gjort dengang. Det var lange overvejelser, der lå bag. Der er ikke siden da sket noget som helst, der flytter det grundlag, man dengang havde. Vi ser derfor ikke nogen grund til at gå i alvorlig diskussion om, hvorvidt man skal ophæve eller afskaffe de nuværende amtskommuner og flytte de opgaver over til andre organer.

På tilsvarende måde er det med statsamterne. Også de har deres udgangspunkt langt tilbage i tiden. Også deres fremtidige opgaver blev diskuteret i 1970 i forbindelse med kommunalreformen. Man fandt nemlig, dengang man havde flyttet de opgaver, som lå i de gamle amtsorganer, til amtskommunerne og primærkommunerne, at der var nogle opgaver tilbage, som det ville være naturligt og rigtigt at lade løse af statslige organer på stedet: familieretlige sager og en række andre lidt mindre sager – lidt mindre i omfang, men af stor betydning hver for sig. Det fandt man dengang, men man var lidt usik-